

Beregszászi Harangszó

A Beregszászi Szent Kereszt Plébánia hírlevele

XI. évf. 45. szám. ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP (2021. 11. 14.)

OLVASMÁNY Dán 12, 1-3 SZENTLECKE Zsid 10, 1 1-14.

18

Válasz: *Védelmessz engem, Istenem, hiszen tebenned bízom.*

A liturgikus év végén az Egyház a szentírási részletekkel arra figyelmeztet, hogy a földi idő és a történelem véges. Egyszer majd jön az ítélet, ahol a jó meg kapja a jutalmát, a rossz pedig a büntetését. Jeruzsálem pusztulása mint a régi szövetség vége, előképe volt a világ végének. De Jézus az időpontra vonatkozólag semmi kinyilatkoztatást nem ad. A hívő ember kötelessége az, hogy virrasszon és mindig készen legyen. Az előjelek sem az időpontot mutatják, hanem csak az ítélet valóságára figyelmeztetnek.

EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 13, 24-32)

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak:

Azokban a napokban, amikor a gyötrelemek véget érnek, a nap elsötétedik, a hold nem ad világosságot, a csillagok lehullanak az égről, és a mindenséget összetartó erők megrendülnek.

Akkor majd meglátjátok az Emberfiát, amint eljön a felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel. Szétküldi angyalait, és összegyűjti választottait a világ négy tájáról, a föld szélétől az ég határáig.

Vegyetek példát a fügefáról: Amikor már zöldellni kezd és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor látjátok, hogy ezek mind bekövetkeznek, tudjátok meg, hogy közel van, már az ajtó előtt.

Bizony mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek be nem következnek. Ég és föld elmúlnak, de az én ígéim soha el nem múlnak. Ám azt a napot vagy órát senki sem tudja, sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem egyedül az Atya.

A HÉT SZENTJE

November 16-án Skóciai Szent Margit emléknapját ünnepeljük. Szent István királyunk unokája. Magyarországon, Mecseknádasd mellett született 1046 körül, amikor atyja ott élt száműzetésben. III. Malcolm skót királyhoz adták feleségül, akinek nyolc gyermeket szült. Az igazi édesanya és királyné példa-képe. Edinburgban halt meg 1093. november 16-án.

Irgalmas Istenünk, te Skóciai Szent Margit szívébe igen nagy szeretetet adtál a szegények iránt. Közbenjárására add, hogy példája szerint éljünk, és bennünk a te jóságodat ismerjék fel az emberek.

FŐZŐVERSENY A BEREGSZÁSZI EGYHÁZKÖZSÉG-NÉL

Egy izgalmas és finom eseményt szervezett a Beregszászi Római Katolikus Egyházközség november 6-án. Versenyre hívta ugyanis azokat, akik szívesen veszik kezükbe a fakanalat. A rendezvényt második alkalommal szervezték meg.

A megmérettetésre négy csapat nevezett be: a Pásztor-ház vitézei, Vadas, Katolikus hadjárók és a Mindmegette csapatok. A résztvevők előző nap előkészítették az ételek hozzávalóit, hogy szombat délelőtt már hozzáláthassanak a főzéshez, hiszen délig már el kellett készülniük, mert akkor érkeztek a kóstolók, akik egyben a zsűri szerepét is játszották a rendezvényen.

Az elkészült ételek kiválóságát mi sem bizonyította jobban, mint az, hogy egy órán belül kiürültek a fazekak. A szavazatok összeszámolása után következett az eredményhirdetés. Első helyezést nyert a Vadas csapat vörösboros áfonyás özpörköltje. Második lett a Katolikus hadjárók afrikai harcsapaprikása, és végül a Pásztor-ház vitézei lettek a bronzérmesek a töltött káposztával és a mákos bejglivel.

ÖNKÉNT A GULAGON

„A legdurvább felismerésünk az volt, hogy itt valószínűleg semmiféle apostoli munkát nem fogunk tudni végezni.”

Walter J. Ciszek jezsuita pap

A Szovjetunióba hurcolt magyar politikai rabok és kényszer-munkások emléknapjához kapcsolódva két olyan pap hősie életáldozatát elevenítjük fel, akik mertek élni a legnemesebb szabad akarattal és önként választották a Gulagot. Igaz, semmi sem úgy alakult, ahogy elképzelték.

Walter J. Ciszek 23 évet töltött különböző szovjet kényszer-munkatáborokban, közben megjárta Lubjanka hírhedt börtönét. 1947-ben hivatalosan halottnak nyilvánították otthonában, a pennsylvaniai Shenandoahban. Jezsuita társai rendszeresen miséztek halottnak vélt testvérük lelki üdvéért.

Szerednyei János tarcali káplán érzékeny, művészi hajlamokkal megáldott fiatalember volt. Még a marhavagonban is verseket faragott, s hegedűszóval próbálta rabtársaiban a lelket tartani. Önként vállalta, hogy híveivel együtt elhurcolják. Huszonnyolc évesen a Donbasz vidéki Vorosilovka egyik bányájában érte a halál. Verseit és hegedűjét 33 hónap robot után rabtársa, Örkényi Ilona hozta haza a Don-medencéből...

A Gulag az emésztett és emésztetlen tapasztalatok tárháza.

Olyan hely, ahol a Halál örült (*Hic locus est...*). Ahol a hívő és a hitetlen egyaránt megértette, hogy csak a továbbhaladás lehet az élet célja – a túlélés, hazatérés után pedig csak a továbblépés. A tarcali káplánnak ez nem adatott meg. Amikor falujában a német nevéket összeírták, hiába próbálta kiszabadítani őket. Ezért a munkatáborba követte híveit. Szerednyei János vājár olyan kimagaslóan teljesített az 1223. számú vorosilovkai lágerben, hogy élmunkás lett. Titokban néha misézett, a betegek szentségét és az oltáriszentséget mindig a nyakában hordta, hogy bármikor kiszolgáltathassa. A műszak végén egy elszakadt drótkötél miatti balesetben halt meg. A rab munkásoknak a túl síkos lépcsőn kellett volna felszínre jönniük, de ez annyira veszélyes volt, hogy az örök engedélyezették az oldalfal nélküli csille használatát, amelyen elkezdtek felhúzni őket. Már majdnem a felszínre értek, amikor elszakadt a drótkötél és a csille visszazuhan a mélybe.

A jezsuiták alapkarizmája, a misszió vitte a lengyel kivándorló szülők gyerekeként az Egyesült Államokban született Ciszek atyát, hogy Vlagyimir Martinovics Lipinski álnéven egészen az Urál hegységig utazzon a rabszolgamunkára ítélt lengyelországi „hadifoglyokkal”. Csuszovojban fatelepi munkát kaptak, a folyón leúsztatott rönköket kellett kihalászniuk és több mint két méter magas és harminc méter hosszú rakásokba halmozniuk. Jezsuita rendtársával hamar rájöttek, hogy az ifjúkori lelkesedéssel vállalt evangelizálás a Szovjetunió munkatáborában lehetetlen, mert nemcsak magukat kevernék bajba, hanem azokat a sokat szenvedő embereket is, akiket hitre szeretnének vezetni. Pedig a szovjet alkotmány elméletben szavatolta a szabad vallásgyakorlást, miközben a való világban szigorúan tiltotta a hitéletet, pláne a hittérítést. 1941-ben Ciszek atyát kémkedés vádjával letartóztatták és a moszkvai Lubjankába szállították. A börtönben a kihallgatásokon alkalmazott módszerek hatására több hónap vallatás után aláírta a beismerő vallomást anélkül, hogy elolvasta volna az ellene felhozott vádak. Tizenöt év kényszermunkára ítélték, de ezt megelőzően még négy évet töltött börtönben. 1946-ban került a szibériai Norilszkba, ahol uszályhajókba szemet lapátolt, majd szénbányában dolgoztatták. Története és lelkisége kísértetiesen hasonlít Japán keresztényüldözött korszakában, az Edo-korban (1603–1868) szolgált jezsuita misszionáriusokéra, akiknek megpróbáltatásairól *Némaság* címmel Martin Scorsese készített, tavaly tavasszal hazánkban is bemutatott filmet. Szól a jezsuiták missziós lelkületéről, az idegen területeken végzett apostoli munkáról, a csalódottságról, a kiábrándultságról, depresszióról és a mindezt elnéző néma Úrról. Lélekben ugyanazt élték át a 16. század végi első demonstratív keresztre feszítések jezsuita áldozatai Japánban, mint a 20. század közepének naiv önkéntese az ateista Szovjetunióban. Míg az 1917-es februári orosz forradalmat követően megalakult

ideiglenes kormány teljes vallásszabadságot ígért, Lenin az októberi (november 7-i) puccs után harcot hirdetett a vallás ellen, kijelentve, hogy „akkora csapást kell mérni az egyházra, hogy legalább ötven évig ne térhessen magához”.

Közvetlenül az első világháború előtt tizenkét római katolikus egyházmegye létezett Oroszországban, ezek közül ténylegesen orosz földön öt, a maradék hét pedig a Visztula menti határterületen. Az utóbbi a mahiljovi érsekséghez tartozott, ahol 1 160 000 katolikus hívő élt 400 pappal és öt papnevelő intézettel. Egyes források szerint ekkor az egész országban a katolikus egyház híveinek száma kb. ötmillió, a papoké pedig 2194 volt. 1925-ben már egyetlen egyházmegye élén sem állt püspök, a mahiljovi érsekség területén csak 227 ezren merték magukat hívőnek vallani, a korábbi 400 helyett már csak 88 pap szolgálta a híveket (a többit vagy kivégezték, vagy börtönbe zárták, vagy külföldre kényszerítették). 1935-ben a Szovjetunió egész területén 16 katolikus pap volt szolgálatban, a nagy sztálini tisztogatás után pedig már csak két katolikus templom működhetett, elsősorban a külföldi diplomaták számára, Moszkvában és Leningrádban.

Az Egyház feje, XI. Piusz pápa megbízta berlini nunciusát, Pacelli bíborost (a későbbi XII. Piusz pápát), hogy vegye fel a kapcsolatot a szovjet kormánnyal, s próbálja meg elérni az egyházüldözés megszüntetését. Pacelli három alkalommal tárgyalt titokban Csicserin külügyi népbiztossal, de eredménytelenül. Ezek után XI. Piusz bejelentette a szándékát, hogy orosz kollégiumot alapít Rómában, és a *Rerum Orientalium* kezdetű enciklikájával arra buzdította a püspököket, valamint a szerzetesrendi előljárókat, hogy küldjenek diákokat az intézménybe, olyan bátor kispapokat, akik vállalkoznak a bizánci-szláv rítus elsajátítására és arra, hogy jó felkészültséggel Oroszországban végezzenek térítő munkát. Külön levelet intézett a jezsuitákhoz, amelyben kérte „jezsuita fiait”, lépjenek be az új római kollégiumba. Így lett a hivatalosan 1929-ben alapított és Kis Szent Terézről elnevezett Pápai Orosz Kollégium, röviden Collegium Russicum hallgatója Walter Ciszek. Innen került 1938 végén Kelet-Lengyelországba, Albertynbe, ahol nem túl hosszú ideig lehetett a jezsuita misszió tagja, mert október 17-én a Vörös Hadsereg megszállta a kisvárost. Ezért is döntött úgy, hogy önként megy...

„Ahogy nap mint nap dolgoztam a táborokban, újra meg újra megköszöntem Istennek azt a szörnyűséges tisztulási időszakot, amelyen a Lubjankán mentem keresztül, s amelynek az volt a célja, hogy szolgálni tudjam ezeket a megkínzott embereket.” – szólnak a hivatásában kitartó, szerzetesi karizmájához hű pap szavai. 1963. október 12-én térhetett vissza az Egyesült Államokba két szovjet kémért cserébe. Ennyit ért egy pap a hruscsovi enyhülés időszakában.

A többszázezer elrabolt magyar áldozat, köztük az iskolapadból épphogy kikerült lányok, fiatal terhes anyák története az átélt szenvedések hatalmas, megrázóan őszinte lelki tanítását adják nekünk emlékezőknek és emlékeztetőknek. A legnagyobb emlékeztető, egyben szemtanú áldozat és túlélő, Szolzsenyicin december 11-én lenne száz éves. Nagyszabású munkáját, a Nobel-díjjal jutalmazott *Gulag-szigetvilágot* ő maga nem tartotta igazi irodalmi műnek. Ereje abban rejlett, hogy 1973-as decemberi megjelenésével csapás jelentett a Szovjetunió tekintélyének, mert végérvényesen bizonyította, hogy az elnyomás, a rettegés, a kényszermunka és a terror nem a rendszer bódult félresiklása, hanem szerves része, alapvető politikai módszere. Kötelességünk emlékeztetni rá.

HIRDETÉSEK

+ November 1 - től a **délutáni szentmisék** 16:00 - tól kezdődnek.

+ November 19-én 14:00 - kor az **elhurcoltakról emlékezünk** meg a református templomban.

+ November 21-én **Erzsébet-bált** szervezünk a Pásztor Ferenc Ház nagytermében. Gyülekező: 17 órától. Az est alatt lesz tánc, játék, tombola, valamint a *Jó embert keresünk-díj* átadójára is sor kerül. Belépő: üdítő, sütemény vagy szendvics. Szeretettel várunk mindenkit!

+ A sekrestyében kapható a **Kárpáti Harangszó** című énekes-és imakönyv. Ára: 50 hrvnyia.

+ Pilinszky János születésének 100. évfordulójához meghirdetjük a **Vallásos versek szavalóversenyét**. Mondd el kedvenc vallásos versedet, és a szavalás videóját küld el a beregszasziplebania@gmail.com e-mail címre november 20-ig. Korhatár nincs, jelentkezhetnek gyerekeket, fiatalok, felnőttek egyaránt. A zsűri november 27-ig hozza meg döntését, a nyerteseket értékes ajándékkal díjazzuk.

TAKI (Találd ki!)

A mai evangéliumban Jézus a világ végéről beszélt. Mit is mondott? Próbáld meg kiegészíteni a szöveget. (Ha nem tudnád fejből, keresd ki a bibliából: Mk13,24-27)

Azokban a napokban, amikor a gyötrelmek véget érnek, a(mi?) elsötétedik, a hold nem ad világosságot, a(mik?) lehullanak az égről. Akkor majd meglátjátok az emberfiát, amint eljön a(miken?) hatalommal és dicsőséggel. Szétküldi(kiket?) és összegyűjti(kiket?) a szélrózsa minden irányából.

KERESZTELES-HÁZASSÁG-TEMETÉS

Keresztelés: Gazdag Anna – 2021. november 6.

Temetés: Orosz Erzsébet – 2021. november 9.

Oláh István – 2021. november 9.

IGENAPTÁR

November 14. vasárnap: Évközi 33. vasárnap

Dán 12,1-3 Zsolt 15 Zsid 10,11-14.18 Mk 13,24-32

November 15. hétfő: 33. évközi hét hétfő

1Mak 1,10-15.41-43.54-57.62-64 Zsolt 118 Lk 18,35-43

Választható emléknap: Nagy Szent Albert, püspök és egyházatnító

November 16. kedd: 33. évközi hét kedd

2Mak 6,18-31 Zsolt 3 Lk 19,1-10

Választható emléknap: Skóciai Szent Margit

November 17. szerda: 33. évközi hét szerda

2Mak 7,1.20-31 Zsolt 16 Lk 19,11-28

Választható emléknap: Nagy Szent Gertrúd, szűz

November 18. csütörtök: 33. évközi hét csütörtök

1Mak 2,15-29 Zsolt 49 Lk 19,41-44

Választható emléknap: A Szent Péter- és Szent Pál-bazilikák felszentelése

November 19. péntek: Árpád-házi Szent Erzsébet – Ü

Péld 31,10-13.19-20.30-31 Zsolt 33 1Jn 3,14-18 Lk 6,27-38

November 20. szombat: 33. évközi hét szombat

1Mak 6,1-13 Zsolt 9 Lk 20,27-40

HETI MISEREND

November 15, hétfő: 08:00 - Beregszász

November 16, kedd: 16:00 - Beregszász

November 17, szerda: 08:00 - Beregszász

November 18, csütörtök: 08:00 - Beregszász

November 19, péntek: 10:00 - Beregszász

November 20, szombat: 16:00 - Ardó

16:00 - Beregszász

November 21, vasárnap: 08:00 - Macsola

10:00 - Beregszász

12:00 - Gut

BEREGSZÁSZI RÓMAI KATOLIKUS SZENT KERESZT PLÉBÁNIA

web:beregszasziplebania.org.ua

Felelős szerkesztő: Bunda Rita

Ukrajna, 90200 Beregszász, Bethlen u. 2.

Tel: +380954982704

e-mail: beregszasziplebania@gmail.com